

LA MIRADA DEL BISBE

La vida, un do inviolable

L'Evangelí d'avui ens posa al davant la guarició del cec de naixement. Jesús s'atura, toca la ferida i la transforma: uns ulls que mai no havien vist s'obren, i amb ells s'obre un món. No és només un miracle d'oftalmologia; és una conversió de mirada. L'evangelista adverteix que la pitjor ceguesa no és a la retina, sinó al cor que es tanca a la veritat i a la vida.

En aquest horitzó, el 25 de març, Solemnitat de l'Anunciació, celebrem la Jornada per la Vida, que ens convida a mirar, custodiar i promoure el do de cada vida i la seva dignitat, des de la concepció fins a la mort natural.

A més dels criteris ètics i morals inserits en la proposta catòlica de cultura de la vida, per apropar-nos amb respecte a un tema delicat (sovint condicionat per interessos econòmics o d'enginyeria social), ens fa llum escoltar experiències de dones, famílies i professionals sanitaris, i seguir les aportacions de la ciència.

Per això diem que defensar la dignitat del no nascut no s'oposa a defensar la dignitat, la salut i els drets de la dona. La biomedicina (embriologia, immunologia de l'embaràs, epigenètica i neonatologia) confirma que l'embrió humà és un organisme humà en fase primerenca, distint de la mare, amb unitat i integració pròpies des de la fecundació. Categories jurídiques com «persona» o llindars clínics com la «viabilitat» poden variar; la realitat biològica del subjecte en desenvolupament, no.

La meua paraula no vol jutjar ni imposar visions. Al contrari: volem acollir amb empatia les realitats de les dones que hagin viscut l'experiència de l'avortament, natural o voluntari, i, tot i que no és el mateix, també el dol perinatal de dones i famílies. A la diòcesi, ens posem a la vostra disposició.

Com a cristians, defensem el dret a néixer i a viure dignament multiplicant suports concrets perquè mare i fill siguin protegits. Com? Amb proximitat, recursos i veritat. On hi ha por, posem-hi proximitat; on hi ha precarietat, recursos; on hi ha confusió o debat, argumentaris i recerca de la veritat; i, sempre, tendresa. L'ideal evangèlic és alt, però no és inhumà: humanitza.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Avui, l'evangelí presenta Jesús com a LLUM del món. La declaració fonamental és l'afirmació «Jo soc la llum del món».

La il·luminació dels ulls del cec és alhora un fet històric i el signe d'una transformació sobrenatural.

Mirem aquest evangeli des de tres perspectives:

- La llum (el cec que hi veu).
- Les tenebres (els fariseus que no volen creure).
- Els indecisos.

El cec no tenia la culpa de ser cec. Pobre i sincer, accepta la presència i el contacte misteriós de Jesús. Va amb docilitat a rentar-se en l'aigua significativa de Siloè. Conscient que la seva Llum és la Gràcia, la proclama enfront de la ironia i les insídies dels jueus fins a esdevenir

màrtir-testimoni de la Veritat en ser exclòs de la societat religiosa jueva. Reconeix Crist, creu en ell i l'adora.

Els qui sant Joan anomena **fariseus** representen el pecat contra l'Esperit: tancar els ulls per negar la Llum. Actitud tan infeliç com inútil.

Entre la Llum i les tenebres hi ha **els indecisos**: la família, els veïns i coneguts. Han vist i pressenten la Veritat. Però tenen por i no estan disposats a comprometre's.

Quan el menyspreu ambiental fa heroic ser cristià, podem veure'ns reflectits en aquestes persones.

Agraïm Crist pel do de la fe i demanem-li una santa perseverança. I que també nosaltres sapiguem il·luminar els qui viuen entorn nostre.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

La vida, un don inviolable

El Evangelio de hoy nos pone delante la curación del ciego de nacimiento. Jesús se detiene, toca su herida y la transforma: unos ojos que nunca habían visto se abren, y con ellos se abre un mundo. No es solo un milagro de oftalmología; es una conversión de la mirada. El evangelista advierte que la peor ceguera no está en la retina, sino en el corazón que se cierra a la verdad y a la vida.

En este horizonte, el 25 de marzo, Solemnidad de la Anunciación, celebraremos la Jornada por la Vida, que nos invita a mirar, custodiar y promover el don de cada vida y su dignidad, desde la concepción hasta la muerte natural.

Además de los criterios éticos y morales propios de la propuesta católica de cultura de la vida, para acercarnos con respeto a un tema delicado (a menudo condicionado por intereses económicos o de ingeniería social), aporta luz escuchar las experiencias de mujeres, familias y profesionales sanitarios, y seguir las aportaciones de la ciencia.

Por eso decimos que defender la dignidad del no nacido no se opone a defender la dignidad, la salud y los derechos de la mujer. La biomedicina (embriología, inmunología del embarazo, epigenética y neonatología) confirma que el embrión humano es un organismo humano en fase temprana, distinto de la madre, con unidad e integración propias desde la fecundación. Categorías jurídicas como «persona» o umbrales clínicos como la «viabilidad» pueden variar; la realidad biológica del sujeto en desarrollo, no.

Mi palabra no pretende juzgar ni imponer visiones. Al contrario: queremos acoger con empatía las realidades de las mujeres que hayan vivido la experiencia del aborto, natural o voluntario, y, aunque no es lo mismo, también el duelo perinatal de mujeres y familias. En la diócesis, nos ponemos a vuestra disposición.

Como cristianos, defendemos el derecho a nacer y a vivir dignamente multiplicando apoyos concretos para que madre e hijo sean protegidos. ¿Cómo? Con proximidad, recursos y verdad. Donde hay miedo, pongamos proximidad; donde hay precariedad, recursos; donde hay confusión o debate, argumentarios y búsqueda de la verdad; y, siempre, ternura. El ideal evangélico es alto, pero no es inhumano: humaniza.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Fills sí o fills no?

La Delegació de Família i Vida organitza una xerrada amb motiu de la Jornada per la Vida que se celebra el dimecres 25 de març amb el lema «La vida, un do inviolable». La xerrada es farà a la Casa de l'Església el dilluns 23 de març a les 20.00 h.

El ponent serà Pep Borrell i farà una conferència amb el títol: «Bailar en la cocina. El secreto de los matrimonios que disfrutan». Parlarà del compromís des del punt de vista de l'antropologia, i també de les diferents fases de l'amor (atracció, enamorament i amor) i sobretot des de l'alegria que significa viure el matrimoni i el compromís.

El delegat de Família i Vida, Juan Antonio Rodríguez, explica que aquesta activitat està emmarcada dins la Setmana de la Vida. «Es vol donar testimoni de la importància del matrimoni cristià, que és font de vida a través de la família. Així ho va voler Déu que es va encarnar en el sí d'una família. Hi són convidats matrimonis, nòvios, parelles i tothom qui vulgui assistir».

«Tornem de Lleida amb el cor encès per l'Esperit»

Així s'expressava la delegada d'Apostolat Seglar del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mercè Lajara, en fer balanç de la participació de la nostra diòcesi a l'XI Trobada d'Apostolat Seglar que es va celebrar a Lleida el dissabte 28 de febrer. Segons Lajara, va ser tot un èxit amb 230 persones, quasi 50 de les quals de la diòcesi santfeliuenc.

Mercè Lajara posava en valor la bona acollida per part dels representants del Bisbat de Lleida, amfitrions d'aquesta trobada.

El ponent de l'XI Jornada d'Apostolat Seglar va ser el doctor en Sociologia i professor de la Universitat Pontifícia Comillas, Fernando Vidal. «Una classe magistral de sociologia girant a l'entorn d'una pregunta: Donem el millor de nosaltres? Amb moltíssimes dades, xifres, estadístiques i cites per a l'anàlisi dels trets fonamentals del comportament humà un cop su-

perat el punt d'inflexió de les grans guerres mundials així com la pandèmia. La polarització econòmica, social, la crisi de salut mental, la solitud, entre altres, sembla que la civilització de l'amor proclamada pel papa Pau VI doni pas a la civilització de l'odi.

Davant de tot això, Fernando Vidal ens parla d'un concepte nou: l'IMPODER: Tot allò que s'aconsegueix amb amor, alegria, estima,

entrega, esperança. I aquí radica la força transformadora dels cristians compromesos en sinoditzar la democràcia, revincular a la gent, ser constructors de la societat amb projectes que il·luminin el món, la renaturalització. En definitiva, ser agents de l'IMPODER en el nostre entorn». Segons Lajara, el de Fernando Vidal «és un missatge fresc i innovador».

Mercè Lajara ens recorda que la vida d'un laic creient té una doble vessant: la que prega i la que serveix.

En definitiva, Mercè Lajara fa un balanç molt positiu d'aquesta jornada d'Apostolat Seglar remarcant que «tornem amb el cor encès per l'Esperit, amb molta il·lusió per anar a la vida pública i portar un missatge d'amor».

L'XI Trobada d'Apostolat Seglar inclogué una Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida, Daniel Palau.

Conferiment de ministeris laicals als candidats al Diaconat a la Catedral de Sant Llorenç

El bisbe Xabier presidirà l'Eucaristia de la *Dominica Laetare* que es farà avui diumenge a la Catedral de Sant Llorenç a les 19.00 h.

Conferirà els ministeris de Lectorat i d'Acolitat a l'Esteve Ferré Planas, de la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges; i a en Juan Antonio Rodríguez Reyes, de la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat.

A més, conferirà el Lectorat a en Miguel Humberto Prada, de la parròquia de Sant Joan Baptista de Vilanova i la Geltrú; a en Raül Juste Lucero, de la parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat; i a en Joan Rodríguez Segura, de la parròquia de Santa Maria de Cubelles.

Recés de Quaresma per a la Delegació de Vida Consagrada

La Casa de l'Església va acollir, el dissabte 28 de febrer, una trobada-recés de Quaresma organitzat per la Delegació de Vida Consagrada—. L'Eucaristia va estar presidida pel P. Josep Maria Henríquez, delegat de la Vida Consagrada del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Pau Valls, monjo benedictí del Monestir de Montserrat, va animar el recés de la Delegació per a la Vida Consagrada, compartint les iniciatives que coordina des de fa anys: Es tracta de propostes anuals que conviden persones no creients —prin-

cipalment agnòstics, però també ateu o persones allunyades de Déu, encara que obertes als valors humans— a viure un cap de setmana al monestir. Durant l'estada, els participants coneixen de primera mà la vida monàstica i comparteixen espais de diàleg i reflexió. Pau Valls va subratllar que l'objectiu no és convèncer ningú de creure, sinó dialogar, escoltar i oferir una perspectiva sobre els valors de la vida monàstica i humana. La proposta cerca estendre ponts entre creients i no creients mitjançant l'escolta mútua i l'intercanvi sincer. Els

temes que s'hi aborden solen girar al voltant de grans preguntes existencials i valors universals. En tot moment es posa l'accent a no imposar la fe ni forçar processos, sinó crear un clima de respecte on cada persona pugui expressar lliurement la seva visió.

Davant la pregunta de com acostar-se a agnòstics o persones allunyades de l'Església, va destacar diverses actituds fonamentals: fidelitat abans que èxit: Déu no demana resultats pastorals visibles sinó fidelitat. Encara que no sempre es vegin conversions, sí que s'acompanyen processos i sanacions interiors. En definitiva, va recordar que només Déu fa créixer la fe; nosaltres estem cridats a acompanyar. No ens correspon fer créixer la llavor, sinó tenir cura de no aixafar-la. Per meditar va llançar als assistents la següent pregunta: La meua vida permet que els altres intueixin la presència de Déu encara que no sàpiguem que existeix?

Ecolta profunda: escoltar de debò perquè l'altre se senti acollit i respectat, i pugui descobrir allò que Déu ja està suscitant al seu interior; respecte radical a la llibertat: la fe no creix sota pressió; no s'imposa sinó que respecta els ritmes personals; i per últim, testimoni silenciós: la coherència de vida i les actituds parlen més que qualsevol discurs.

AGENDA

- **Diumenge 15 de març.** Missa del 4t diumenge de Quaresma. 5 candidats al diaconat permanent reben els ministeris laicals. Catedral de Sant Llorenç, a les 19.00 h.
- **Dimarts 17 març.** Presentació de la Diagnosi Relacional del Patrimoni Cultural. A la Casa de l'Església, de 16.00 a 18.00 h.
- **Dissabte 21 març.** Curs d'iniciació a la Pastoral de la Salut. A la Casa de l'Església, de 10.00 a 13.30 h.
- **Dissabte 21 març.** Xerrada del bisbe Xabier a les Càritas diocesana de Tortosa. De 10.00 a 15.00 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 16. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. Sant Agapit (†342), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.
- 17. ■ Dimarts** [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-16]. Sant Patrici (461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.
- 18. ■ Dimecres** [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Tortosa: Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà de Santa Colo-

- ma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567). Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr. de l'Església.
- 19. □ Dijous** [2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, Espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanç (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.
- 20. ■ Divendres** [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. sa-

- maritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.
- 21. ■ Dissabte** [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.
- 22. ■ Diumenge vinent**, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: Jo 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

«Mentre soc en el món soc la llum del món»

A la nostra vida i al nostre món hi ha com un combat entre la llum i la tenebra. Tots sabem que Jesús és la llum del món però no tothom l'accepta. Ho veiem en l'escena de l'Evangeli. Jesús cura un cec de naixement. L'envia a la *piscina de Siloè* «l'Enviat» (que és Jesús): *ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi*. Aquí ja trobem els que no volen acceptar el miracle, la gent que no vol acceptar la llum. Jesús ha dit abans: *Soc la llum del món*. No volen creure que el curat és el cec que coneixien: *No és pas ell; és un que s'hi assembla*. I tot seguit comença la persecució dels fariseus. Jesús havia curat en dissabte i això no es podia acceptar: *Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu*. Llavors interroguen al cec. Ell respon clarament: *És un profeta*. Abans havia dit *aquell home*. Ara ja ha donat un pas més. Però els jueus no volien creure que *aquell home hagués estat cec i ara hi pogués veure*. Per això criden els seus pares, que no es volen mullar a favor de Jesús: *Sabem de cert que aquest és el nostre fill i que va néixer cec. Però com és que ara hi veu i qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem; això ho heu de preguntar a ell*. Joan, l'evangelista ens adverteix: *els jueus havien acordat excloure de la sinagoga tothom que reconegués que Jesús era el Messies*. Els pares del cec tenen por, es queden a les fosques. Per això altra cop parlen amb el cec que els diu clarament: *Si aquest no vingues de Déu no tindria poder per a fer res; sabem que Déu no escolta els pecadors*. Però els jueus no volen acceptar Jesús i van excloure el cec de la sinagoga. Ara Jesús s'atansa al cec i li pregunta: *Creus en el Fill de l'home?*. Li diu ell: *Hi crec, Senyor* i l'adorà. Ha passat de veure en Jesús un home a confessar-lo com a Déu. Ha rebut la llum plena. Sant Pau ens recorda: *En altre temps éreu foscors però ara que esteu en el Senyor, sou llum*. Tant de bo ens deixem il·luminar pel qui és la llum del món, que el confessem sense por, que no busquem excuses per a no creure-hi. Que la nostra vida demostrï que som llum!

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungít.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

► Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungít el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscors, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometien en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, [...] escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentarte a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» [...] Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» [...] Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué: «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà. [...]

► Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungó en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

► Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1.41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. [...] Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». [...]

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». [...] Le replicaron: «Has nacido completamente empecado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron.

Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él. [...]